

Sygn. akt V CNP 8/16

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie ze skargi M. sp. z o.o.

w W. o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego
wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 6 grudnia 2013 r.

sygn. akt II Ca 1032/13

w sprawie z powództwa M. sp. z o.o. w W.

przeciwko Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2016 r.,

**odmawia przyjęcia skargi do rozpoznania zasądza od M. sp. z
o.o. na rzecz M. J. kwotę 1200 (jeden tysiąc dwieście) zł tytułem
zwrotu kosztów postępowania wywołanego wniesieniem skargi.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 6 grudnia 2013 r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił apelację M. sp. z o.o. w W. od wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia Fabrycznej we Wrocławiu oddalającego powództwo przeciwko Komornikowi Sądowemu przy Sądzie Rejonowym w Wałbrzychu - M. J. o zapłatę.

W skardze o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego skarżący – M. sp. z o.o. wskazał na niezgodność zaskarżonego wyroku z art. 415, art. 411 k.c., art. 23 ustawy o komornikach sądowych, art. 896, art. 804, art. 758, art. 378 § 11 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Orzeczeniem niezgodnym z prawem w rozumieniu art. 424¹ k.p.c. w zw. z art. 417¹ § 2 k.c. jest orzeczenie, które jest niewątpliwie sprzeczne z zasadami i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami i ogólnie przyjętymi standardami rozstrzygnięć, albo zostało wydane w wyniku szczególnie rażąco błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa, które jest oczywiste i nie wymaga głębszej analizy prawniczej. Niezgodność orzeczenia z prawem powodująca odpowiedzialność odszkodowawczą musi więc mieć charakter kwalifikowany, elementarny, oczywisty tylko bowiem w takim przypadku orzeczeniu sądu można przypisać cechę bezprawności (zob. wyrok SN z dnia 21 lutego 2007 r., I CNP 71/06 nie publ.)

Uzasadnienie wniesionej skargi nie przedstawia argumentacji, która dawałaby podstawę do stwierdzenia tego rodzaju kwalifikowanej niezgodności z prawem zaskarżonego wyroku, co uzasadnia odmowę przyjęcia jej do rozpoznania na podstawie art. 424⁹ k.p.c..

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do art. 98 § 1 w związku z art. 391 § 1, art. 398²¹ i art 424¹² k.p.c. przy uwzględnieniu stawek wynagrodzenia przewidzianych w rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (tekst jedn. Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.).